

Ο καπτά Άγιος!

Η ώρα είναι εξήμισι το πρωί. Σάββατο του Νοέμβρη. Κατά την Ανατολή ίσα που έχει αρχίσει να χαράζει. Όλη τη νύχτα έβρεχε και τώρα φυσάει ένας υγρός, πηχτός αέρας, από τον νοτιά ως τον γαρμπί, που σπρώχνει τα μπαμπακερά σύννεφα κατά τον βοριά και κρατάει τα βαπόρια δεμένα στους ντόκους. Απαγορευτικό. Τσαλαβουτώντας στα λασπόνερα, περνάω τις δεξιμενές του Βασιλειάδη, τις παλιές αποθήκες των τελωνσίων και φτάνω ως τον προλιμένα. Ερημιά παντού. Καμά δεκαριά σκύλοι, απαγκισμμένοι ο ένας πάνω στον άλλο, μυριζονται ξένον άνθρωπο και γαβγίζουν με κακία, φοβούνται όμως και να πλησιάσουν. Προσπερνάω τα δεμένα βαπόρια και φτάνω στο τελευταίο, που για χάρη του έκανα όλον τον δρόμο ως εδώ πέρα κάτω. Το ΕΞΠΙΡΕΣ ΝΑΪΑΣ, πιο γνωστό ως ΝΑΪΑΣ II, φίλος από τους πιο αγαπητούς, περιμένει ξαρματωμένο, με σβησμένα τα σινάλα, να ανέβουν οι τιμές του σκραπ για να πάει να βρει το ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ. Χαζεύω τον γνώριμο, στενό καταπέλτη, τη "γέφυρα" που ενώνει τα δύο φουγάρα, την ανασηκωτή πλώρη, περιμένοντας να χαράξει για να βγάλω μια δυο φωτογραφίες. Από ένα παλιό, κόκκινο Οπελάκι βγαίνει ένας άνθρωπος, που με καπτάει με περιέργεια...

- Θέλετε τίποτα;
- Μπα, όχι, χαζεύω.
- Τέτοια ώρα;
- Τέτοιο πλοίο, τέτοια ώρα.
- Μήπως "είστε";
- Τι να "είμαι";

- Να το αγοράσετε;
- Αν είχα χρήματα ίσως και να το αγόραζα. Αλλά για την ώρα το μόνο που θέλω είναι να το φωτογραφίσω.
- Μήπως είστε δημοσιογράφος;
- Από τον "Ε"...
- Αμ πες μου έτσι. Και για το ΝΑΪΑΣ μόνο κατέβηκες ασημέριωτα στον Πειραιά;
- Όχι μόνο γι' αυτό. Κατά τις εννιά θα πάω εδώ στο ΠΑΤΜΟΣ, να βρω τον πλοίαρχο!
- Ποιον; Τον Πνευματικάκη;
- Ναι, τον καπτά Μαθιό!
- Μου φαίνεται πως δεν τα ξέρεις καλά. Ποιον καπτά Μαθιό; Να μη λες τον "καπτά" Μαθιό. Τον "άγιο" Μαθιό να λες!

Τον άγιο-καπτά Μαθιό Πνευματικάκη λοιπόν... Τον γνώρισα ένα όμοιο χάραμα του Νοεμβρίου του 1996. Μόλις είχε γυρίσει με το ΣΑΜΑΙΝΑ από τη Σάμιο, μετά τη σύγκρουση με το ΚΩΣΤΑΚΟΣ. Είχα ανέβει στη γέφυρα και είχα βρει έναν άνθρωπο που δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που του είχε συμβεί. Μου έδειχνε χάρτες, μου εξηγούσε πορείες, επαναλάμβανε συνέχεια...
- Ήταν σκοτάδι, δεν φαινόταν τίποτα. Τον είδα στα τράντα μέτρα. Έκανα όλο αριστερά, κράτη τις μηχανές, το βαπόρι δεν πρόλαβε να ακούσει...
Σήμερα, πέντε χρόνια μετά, η ιστορία αυτή δεν έχει τελειώσει. Ο κυβερνήτης της πυραυλακάτου, πλωτάρχης Λάζαρης, απαλλάχτηκε με βούλευμα. Ο ίδιος ο καπτά Μαθιός δικάζεται σε δεύτερο βαθμό, στις 9 Ιανουαρίου 2002, ενάντια στην πρωτόδικη απόφαση, που τον έχει καταδικάσει, όπως και τον ύπαρχο κ. Τζοάννο,

σε πέντε χρόνια φυλακή. Τον καπτά-άγιο αυτόν, που, επειδή η Ελλάδα "όπου κι αν πάμε μας πηλώνει", κάποιος τα κατάφεραν έτσι ώστε ακόμη και σήμερα να διηγείται όσα έχει τραβήξει κι από πίκρα να βουρκώνει! Ο Τούρκος που ήτανε δίπλα μπορούσε να τον βουλιάξει!

Καπτά Μαθιέ, πού βρίσκεται αυτή τη στιγμή η υπόθεσή σας;
- Πρωτόδικα καταδικαστήκαμε ο ύπαρχος κι εγώ σε πέντε χρόνια φυλακή ο καθένας.
Ποιες ήταν οι κατηγορίες;
- Πως δεν υπήρχε σκάπουλος στη γέφυρα. Γι' αυτήν αθωώθηκα, αφού ήμουν ο ίδιος στη γέφυρα, οπότε του είχα δώσει εγώ διαταγή να φύγει και ήμουν ο ίδιος στη θέση του. Ύστερα ήταν πως ήμουν κοντά στην ακτή, και ότι ήταν μεγάλη η ταχύτητα, αλλά αυτά ήτανε μονάχα λόγια για να με μπερδέψουνε. Από τη στιγμή που το βαπόρι είχε στροφή 150 μέτρα κι εγώ ήμουνα στα 600-700, και στην μπάντα να κολούσε το τιμόνι δεν γινόταν τίποτα. Κι από την άλλη, όταν τα "δελφίνια", τα HIGH SPEED και οι ΑΙΟΛΟΙ πηγαίνουνε με τριάντα πέντε μίλια, τα δεκατέσσερα που πήγαινε το ΣΑΜΑΙΝΑ τους μοράνανε; Το καταλάβαμε κι οι δικαστές πως αυτά δεν στέκουνε. Το μόνο που έχει απομείνει είναι η κακή παρακολούθηση του ραντάρ, που θεωρήθηκε ότι προκάλεσε το ατύχημα. Στην αρχή καταδικαστήκαμε βέβαια και για τον σκάπουλο, αλλά διαχωρίστηκε η υπόθεση και στην έφεση που κάναμε γι' αυτό αθωώθηκαμε. Κι απομένει η έφεσή μας για το ραντάρ στις 9 Ιανουαρίου.
Για να ξαναθυμηθούμε τα γεγονότα.

Το ΚΩΣΤΑΚΟΣ ήταν αγιαστωμένο στην πορεία σας εντελώς συσκοπισμένο;

«Τελείως».

Και λίγο πιο μπροστά του, πάλι πάνω στην πορεία σας, ήταν άλλα μία παραυλάκατος συσκοπισμένα, το ΜΠΛΕΣΣΑΣ;

«Μάλιστα».

Ποιος κατηγορήθηκε από την πλευρά του ΚΩΣΤΑΚΟΣ;

«Ο Α/Φ Δημούλακας μόνο».

Ο κυβερνήτης Λάζαρης;

«Απαλλάχθηκε με βούλευμα».

Γιατί;

«Επειδή δεν βρισκόταν στη γέφυρα».

Εσείς είχατε υποκρέωση να είστε στη γέφυρα;

«Καμία».

Η περιοιά όπου πλέατε ήταν επικίνδυνη;

«Για να πάω από το Βαθύ στο Καρλόβασι. Τότε όλο το Αγαίο επικίνδυνο είναι».

Άρα αν δεν ήσασταν στη γέφυρα;

«Λογικά θα αθωνώνομαι. Αφού ο Λάζαρης με συσκοπισμένο το πλοίο, πάνω στη ρότα μας που είναι σταθερή, δηλαδή κατάσταση παραπάνω από επικίνδυνη, δεν είχε υποκρέωση να είναι πάνω στη γέφυρα, γιατί να έχω εγώ; Και γιατί να είχε κι ο Γιαννακός; Πιο επικίνδυνο είναι να περάσεις τις Πόρτες».

Δηλαδή, με αυτό το δεδικασμένο, το καλύτερο που έχει να κάνει ο καπετάνιος είναι να φεύγει μία ώρα αργότερα από τα γέφυρα;

«Βεβαίως. Τον πήρα τον Γιαννακή τηλέφωνο και του το είπα. Ο Λάζαρης είχε συσκοπισμένο το βαπόρι, που μπορούσε ο καθένας να πάει να πέσει επάνω του. Κι ο Τούρκος που ήτανε δίπλα να του την ανάψει και να τον βουλιάξει. Και το "δελφίν" που πηγαίναίερχεται να πάει να πέσει επάνω του και να μη μείνει τίποτα. Και δεν φταίει σε τίποτα; Άμα πας και βάλεις ένα πράγμα τη νύχτα πάνω στη γραμμή του τρένου και το πατήσι θα φταίει ο μηχανοδηγός;

Οι δικές μας οι ρότες είναι γνωστές ή τουλάχιστον θα έπρεπε να τους είναι γνωστές. Εμείς κάθε μέρα περνάμε από το ίδιο μέρος, την ίδια ώρα. Άμα δεν θέλουμε να περάσουμε, ως μας ειδοποιήσουν».

Δεν είχατε καμία ενημέρωση;

«Καμία. Ούτε το Λιμεναρχείο είχε καμία ενημέρωση. Άρα αυτοί ξέρουνε, όχι εμείς. Αυτοί είναι υπεύθυνοι να φυλάξουνε τα άλλα πλοία όταν σβήνουνε τα φώτα τους».

«ΚΑΝΑΝΕ ΑΣΚΗΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΑΜΑΙΝΑ!»

Ο κυβερνήτης Λάζαρης είχε επίγνωση του κινδύνου που είχε δημιουργήσει το πλοίο του;

«Αφού αυτός τη διέταξε».

Ο ίδιος λέει ότι δεν ξέρετε ότι το ΣΑΜΑΙΝΑ κατευθυνόταν καταπάνω του και ότι δεν τον ειδοποίησε ο Δημούλακας, αν και είχε εντολή. Τα γεγονότα λένε πως στις 18:10, όταν εσείς ήδη κατευθύνετε προς το ΚΩΣΤΑΚΟΣ, ήταν στη γέφυρα, άρα έπρεπε να σας έχει δει. Σας δόθηκε κάποια εξήγηση γι' αυτό;

«Καμία».

Ο Δημούλακας είχε συμπληρώσει 11 ώρες υπηρεσίας. Παρ' όλα αυτά θεωρείται επαρκής από τον Λάζαρη για να κάνει ταυτόχρονα τον Α/Φ και τον οπτάρα σε ένα συσκοπισμένο πλοίο.

Εσείς, ο ύπαρχος και ο τιμονιέρης δεν θεωρείστε επαρκείς επάνδρωση της γέφυρας για μία διαδρομή που κάνετε επί 17 χρόνια. Γι' αυτό σας δόθηκε κάποια εξήγηση;

«Καμία».

Βγαίνετε από το Βαθύ στις 18:00. Βλέπετε τίποτα με το μάτι;

«Όχι, τίποτα απολύτως. Ούτε στο ραντάρ φάνηκε κάποιος στόχος. Εκεί είναι κολλάκι. Άρα εγώ πιστεύω πως αυτός ήταν μέσα από τον κόβο, τα Αωλάκια, κι έχοντας αγιαστωθεί πάνω στην ακτή δεν φαινόταν στα ραντάρ».

Πιστεύετε πως αυτό ήταν μέσα στην άσκηση; Δηλαδή συμπρωτεύατε κι εσείς ακούσια στο γυμνάσιο;

«Εμείς δεν το ξέραμε, αυτοί το ξέρανε ότι μας είχαν στο γυμνάσιο μέσα. Το δηλώσανε μάλιστα πως κάνανε άσκηση πάνω στο ΣΑΜΑΙΝΑ».

Ποιος το είπε αυτό;

«Ο Δημούλακας».

Πού το είπε;

«Μου φαίνεται και στο πρωτόδικο δικαστήριο!»

Αφού ακούσια ήσασταν ένα σκέλος της άσκησης, εξετάσατε

μάπως δεν τους βλέπατε στο ραντάρ σας για άλλους λόγους;

«Αυτό δεν το ξέρω, διότι μετά που φύγαμε δεν ξανακοίταξα το ραντάρ. Δεν ήταν δουλειά μου να το κοιτάζω. Ήταν του ύπαρχου που ήταν Α/Φ».

Εκείνος το κοίταζε;

«Το κοίταζε. Στα επιβατικά δεν κοιτάμε συνέχεια το ραντάρ, επιδίωξη να το κοιτάζεις συνεχώς τυφλώνεσαι. Δεν έχουμε όπως τα πολεμικά ειδική φυλακή ραντάρ. Το χρησιμοποιούμε σαν συμβουλευτικό όργανο».

Πώς ήταν η νύκτα; Υπήρχε κάποια αντανάγεια;

«Δεν είχε άστρα καθόλου».

Ο καιρός;

«Είχε κανένα τριαράκι αέρα, βορειοδυτικό. Εκεί, μέσα στο κολλάκι, ήταν τελείως μπουνάτσα, κάλυμα».

Κάποια στιγμή βλέπετε το ΚΩΣΤΑΚΟΣ;

«Κάποια στιγμή... δεν το είδα. Ούτε ο ύπαρχος στο ραντάρ είδε τίποτα, ούτε και ο τιμονιέρης. Εγώ κάποια στιγμή είδα έτσι κάτι σαν σκά, σαν λάδι μέσα στη θάλασσα. Και του λέω "βρε συ, κάτι είναι μπροστά μας!". Αλλά πρέπει να ήταν πάρα πολύ κοντά... σαφώς, πενήντα μέτρα. Ήμουν στο αριστερό παράθυρο κι έτρεξα στη μέση, για να δω επακριβώς τη θέση όπου ήταν. Βλέπω πως αυτό το πράγμα προχωράει δεξιά. Δεν κατάλαβα τι ήτανε. Λέω του τιμονιέρη "όλο αριστερά!". Κάνω πίσω τα χέρια μου και κάνω κράτει τις μηχανές. Με το που κάνω κράτει, το βαπόρι δεν πρόλαβε να κόψει δρόμο, ακούω... δεν έκανε πολύ θόρυβο...»

Τον είδατε πια τότε;

«Όχι, δεν κατάλαβα τι ήταν, δεν φαινόταν. Μόνο όλη η θάλασσα τρεγύρω άσπρισε».

Δεν άναψε κάποιο φως;

«Όχι. Το πρώτο φως φάνηκε όταν ακουμπήσαμε και τράνταξε, πρέπει να άνοιξε κάποια πόρτα και φάνηκε κάποιο φωτάκι».

Δηλαδή ενώ σας έβλεπε τόσο κοντά δεν σας άναψε έστω και την τελευταία στιγμή τα φώτα να τον δείτε κι εσείς;

«Όχι, τίποτα. Εγώ άναψα μετά τους προβολείς και βγήκα στη βορδιάλα τη δεξιά και λέω του ύπαρχου "καμμένε, πολεμικό είναι!"».

Μετά;

«Πήγε ο πρώτος και τσεκάρισε τις στεγανές πόρτες, γιατί δεν ήξερα αν είχα ζημιά. Τις πληρωιές τις κρατάγαμε κλειστές. Κατέβασα αμέσως δύο βάρκες...»

Σε τι χρόνο;

«Η πρώτη έπεσε σε ενάμισι λεπτά. Την άλλη την είχα stand by και την κατέβασα λίγο μετά. Πήγε δίπλα και τους πήρε σχεδόν όλους, 25 άτομα. Αλλά μετά λέει "έχουν μείνει κι άλλοι μέσα" και γύρισε η βάρκα πίσω κι ανέβηκε ο λωστρόμος και φουντάρισε τη μία άγκυρα. Εγώ άκουσα το "Μπρρρρ" που έκανε. Γιατί φουντάρισε δεν μπορώ να καταλάβω. Λέει "να περιμένουμε και τους άλλους!". Λέω εγώ "φέρετε τους μέσα αυτούς" και κατέβασα την άλλη βάρκα που είχα stand by να πάρει τους υπόλοιπους. Μέχρι όμωγ να γίνει αυτό, να πάει η βάρκα και να γυρίσει, να πέσει η άλλη, περάσανε πέντε λεπτά κι αυτό σε επτά λεπτά, δέκα λεπτά βουλιάξε. Εγώ είχα κρεμαστεί από το φτερό απ' έξω κι έβλεπε ότι σιγά σιγά χαμήλωνε. Λοιπόν τσακωνότανε ο Λάζαρης με έναν άλλον εκεί. Είχανε πιστεί στα χέρια. Μάλλον με τον Δημούλακα. Τους λέω "πέστε στη θάλασσα γιατί θα βουλιάξετε!". Πέσανε στη θάλασσα και πήγαμε με την άλλη βάρκα και τους μαζέψαμε».

Η συμπεριφορά του κληρώματος του ΚΩΣΤΑΚΟΣ πώς ήταν μετά το ατύχημα;

«Εγώ πιστεύω ότι δεν ξέρουνε τι τους γίνεται! Λυπάμαι που το λέω. Αν εγώ τα έχανα και δεν πήγα να τους σώσω θα ήταν πηγαμένοι όλοι. Την ώρα που η πρώτη η δική μου βάρκα με τους 25 πήγε πίσω, ήρθε μία βάρκα από το ΜΓΜΕΣΣΑΣ κι έφερε μέσα τον κυβερνήτη του. Κι αντί να πάει να βοηθήσει στη διάσωση, έφυγε και ξαναγύρισε πίσω στο ΜΓΜΕΣΣΑΣ».

Για ποιο λόγο ήρθε τότε;

«Ήρθε στο βαπόρι και είπε "από τώρα κι έπειτα δεν θα βγάλει κανείς κουβέντα, από τώρα κι έπειτα μιλώ εγώ!"».

«ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΠΩΣ ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΑΚΑΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΤΑ ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ»

Το ΜΠΛΕΣΣΑΣ ήταν αγιαστωμένο κι αυτό πάνω στην πορεία σας. Αν δεν πέφτατε πάνω στο ΚΩΣΤΑΚΟΣ θα πέφτατε μάλλον πάνω στο ΜΠΛΕΣΣΑΣ, γιατί κι αυτό δεν έκανε καμία κίνηση για να σας αποφύγει.

«Το ΚΩΣΤΑΚΟΣ υπολόγιζε πως θα περάσουμε από την πλήρη

του. Τώρα το πώς το υπολόγιζε δεν το ξέρω».

Ποια είναι η γνώμη σας;

«Εγώ πιστεύω ότι είναι όσχετοι».

Αυτά τα ρίχνει όλα στον Δημούλακα.

«Για την κίνηση πρώσω ο Δημούλακας φταίει. Δεν ξέρω πόσο εκπαιδευμένος ήταν ούτε τι εμπειρία είχε».

Σας πέρασε ποτέ από το μυαλό πως τα πράγματα μπορεί και να μην έγιναν έτσι όπως σας τα περιγράφουν; Διότι αυτά όλα ακούγονται τελείως παράλογα.

«Εκεί που πάει το δικό μου το μυαλό είναι πως λίγο να ξέρει κάποιος από θάλασσα, έπρεπε να χιρίσει. Να κάνει λίγο ανάποδα, να πάει πέντε μέτρα πιο πίσω».

Άρα ή υπάρχει άγνοια, που εγώ δεν μπορώ να πιστέψω πως είναι τόσο μεγάλη ή...

«... αυτοί έχουν την πεποίθηση πως επειδή αυτά δεν έχουν εκτόπισμα μεγάλο, είναι σαν μηχανάκια. Μόλις κάποιος έτσι, ανοίξεις τα γκάσια φεύγει. Σου λέει... "εγώ θα του σπάσω τη χαλί!"».

Το πόρισμα σας κατηγορεί επίσης πως δεν χειρίζατε ανάποδα για να αποκολληθείτε από το ΚΩΣΤΑΚΟΣ.

«Τόσα ξέρουνε τόσα λένε. Αν έκανα ανάποδα θα πήγαμε σαν πέτρα κάτω και θα πηνιόντουσαν όλοι. Αυτό μου το είπαν κι όταν ανακατευτήκανε τα εγγλέζικα κανάλια και με πήραν τηλέφωνο και είπαν πως ό,τι ήταν καλύτερο για τη διάσωση έγινε».

Πώς ανακατεύτηκαν οι Εγγλέζοι;

«Όταν διαδόθηκε η είδηση. Είπαν δυο πράγματα. Πως σωστά δεν έκανε ανάποδα το επιβατικό και το άλλο, ότι στα χρονικά της ναυπλίας δεν υπάρχει τέτοια διάσωση».

Γιατί χρειάστηκε η διάσωση και δεν κατάφεραν οι ίδιοι π.χ. να ρίξουν μία σκεδία στη θάλασσα;

«Και να σκεφτείτε ότι όταν εμπλεκτεί σε ατύχημα εμπορικό με πολεμικό, την ευθύνη της διάσωσης την έχει πάντα το πολεμικό. Αυτοί πρέπει να μου πούνε τι θα κάνω. Κι εδώ δεν με πήρε κανείς, ούτε στο VHF ούτε πουσθενό».

Κάνω μία παρεμβολή. Πώς έκουσε την απαίτηση, μετά από όλα αυτά, από το πλήρωμα του ΕΣΠΡΕΕ ΣΑΜΑΙΝΑ να ρίξει επίσης σε δέκα λεπτά, μέσα σε οκτώ μποφόρ και με μεγάλη κλίση του πλοίου, οκτώ βάρκες για να σωθούν περίπου 500 ανενεκαίτευτοι άνθρωποι, όταν το εκπαιδευμένο τριακονταμελές πλήρωμα του ΚΩΣΤΑΚΟΣ δεν μπόρεσε να σωθεί το ίδιο;

«Όταν το βαπόρι πάρει κλίση, έστω και πέντε μοίρες, οι βάρκες από τη μία μεριά δεν πέφτουν με τίποτα, ακόμη και σε μπουνάτσα. Όχι να έχεις την κλίση που πήρε αυτό και με μπότ' από πάνω».

Έτσι όπως τα λέτε, η πλευρά του ΚΩΣΤΑΚΟΣ τα έκανε όλα στραβά. Δεν είναι υπερβολικό αυτό; Πώς απαλλάχτηκε τότε ο Λάζαρης;

«Αυτά τα κάνουνε, αυτοί τα ξέρουνε, αυτοί έχουν και την ευθύνη. Εγώ τι φταίω αν αυτός έσβησε όλα τα φώτα; Εγώ θα φταίω μονάχα αν μου πει ότι πρέπει να αλλάξεις πορεία, για να πας στο Καρλόβασι πρέπει να ακολουθήσεις αυτή την πορεία κι εγώ δεν τον ακούσω. Αλλιώς πού να ξέρω πού ήταν σπυμένοι; Κοντά στη στεριά ή ανοιχτά; Σε όλο το Αιγαίο μπορεί να ήταν».

«ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΣ ΚΙ ΕΓΩ ΞΕΡΟΥΜΕ ΤΙ ΕΓΙΝΕ»

Τι ώρα περάσατε από Καρλόβασι για Βαθύ;

«Ξημερώματα στις έξι».

Δεν αντιληφθήκατε τίποτα;

«Ήταν κάτι πολεμικά αγκυροβολημένα. Αλλά στο Καρλόβασι, όχι εκεί...»

Ήταν νύκτα;

«Ναι, είχαν τα φώτα τους αναμμένα. Και προβολείς».

Δώσατε κάποια ιδιαίτερα σπρασσία;

«Μας έκανε εντύπωση, επειδή σ' αυτό το μέρος δεν βλέπουμε συχνά πολεμικά. Συνήθως είναι από την άλλη μεριά. Αλλά πέρασα δίπλα τους χωρίς κανένα πρόβλημα».

Ο Λάζαρης σας είπε τίποτα; Ανέβηκε στη γέφυρα;

«Ναι, ήταν εριστικός. Εμένα δεν μου μίλησε καθόλου».

Ποιος ανέβηκε πρώτος στη γέφυρα;

«Ο Δημούλακας με ένα άλλο παιδί, νέο. Καθίσαμε εκεί -μου φαίνεται ότι ζητήσανε και τον γάρο, δεν ξέρω. Τους λέει ο υποπλοίαρχος "τι κάνατε, ρε σεις; Κοιμάσασταν;" Και του απαντάει ο Δημούλακας "μόνο αυτός κι εγώ ξέρουμε τι έγινε!" και του δείχνει το άλλο παιδί. Εγώ είχα τότε τη διάσωση, δεν μπορούσα να ρωτήσω. Ύστερα ήρθε ο Λάζαρης και πήγε στον ασύρματο. Ευτυχώς είπε και μόνος του στον ασύρματο "ήμασταν συσκοπισμένοι", γιατί αλλιώς μπορεί σήμερα να μας λέγανε πως είχανε φώτα».

Πού ήταν ο ασύρματος του ΣΑΜΑΙΝΑ;

-Ακριβώς πίσω από τη γέφυρα. Ήτανε βραγμένους, γιατί ήταν ένας από τους πέντε που πόνεσε στη θάλασσα και τους μάζεψε -δηλαδή, εγώ τους είπα να πόνουν γιατί βουλιάζει, αλλιώς ακόμη εκεί θα ήταν- και του λέει ο πρώτος να του δώσει ένα παντελόνι. Γυρνάει ο Λάζαρος και του λέει κοφτά "δεν θέλω τίποτα!" Μετά μάλωσε με το Αρχηγείο, δεν ξέρω με ποιον, και μετά ήρθε ο άλλος από το ΜΠΛΕΣΣΑΣ και τους είπε να μη μιλάνε από τον ασύρματο και ζητήσανε ένα κινητό από τους επιβάτες και μλοούσαν σ' αυτό. Εμείς δεν τους δώσαμε τίποτα.

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΑΡΑΠΗΣ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ!»

Πόσο μείνανε στο πλοίο;

-Εγώ δεν γύρισα αμέσως πίσω. Μου ήρθε διαταγή να φύγω, αλλά δεν έφυγα, γιατί φοβόμουν μην είναι κανένας μέσα στη θάλασσα και τον σκοτώσω. Ε, μετά ξαναήρθε διαταγή και πήγα μέσα. Εντω μεταξύ τους είχε μαζέψει ο Λάζαρος στο γκαράζ. Εκείνο που με πείραξε πολύ ήταν ότι εγώ μόλις σιγοόραφα το βαπόρι, πήγα στο Λιμεναρχείο και έδωσα κατάθεση για ό,τι συνέβη. Λέει ο λιμεναρχής, ο αξιωματικός που ήταν επάνω, ο Λάζαρος να πάει να δώσει κατάθεση στον εισαγγελέα. Και δεν τους ορήσανε. Όχι. Ήρθε ειδικό αεροπλάνο και τους πήραν όλους και τους φέρανε στην Αθήνα.

Δηλαδή, δεν δώσανε κατάθεση επί τόπου;

-Όχι, όχι. Τις καταθέσεις τις φτιάξανε μοναχοί τους κι ό,τι θέλαν είπανε. Δεν καταθέσανε ούτε στο Λιμεναρχείο ούτε στον εισαγγελέα! Τον αγνοήσανε δηλαδή τον εισαγγελέα. Αυτό με πείραξε εμένα. Πού ζούμε; Στην Αραπά; Εγώ είμαι δηλαδή ο Αράπης κι αυτοί οι Λευκοί; Θυμάμαι μόνο στο Κάπι Τάουν, όπου πήγαινα παλιά, κάθονταν ξεχωριστά οι Αραπάδες και χωριστά οι Λευκοί. Το ίδιο πρόγραμμα μου κάμανε. Έχασα πάσα ιδέα γι' αυτό το κράτος.

Δεν σας εξήγησαν οι συνήγοροί σας αν αυτό προβλέπεται επειδή είναι στρατιωτικό;

-Ναι, μου είπαν για στρατιωτικά μυστικά. Τι στρατιωτικά μυστικά; Θα κρεμάσεις εμένα, θα τότε πάρεις, θα του πεις τι θα πει κι έρχεται μετά για μάρτυρας; Ο Λάζαρος; Αφού τον έχρισε δασκαλέφει. Τι θα πει; Ότι θέλει θα πει!-

Ήταν μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη σας ο Λάζαρος;

-Ναι, και ο Δημούλακας.

Τι κατέθεσαν;

-Ότι έπρεπε να τότε δω με το ραντάρ. Τι άλλο να πουν.-

Ότι δεν εφαρμόσατε τον ΔΚΑΣ;

-Δεν γίνεται αυτό. Για να εφαρμόσεις τον ΔΚΑΣ πρέπει να έχεις οπτική επαφή.

Σας έδωσαν καμιά εξήγηση γιατί χείρισαν προς εσάς και όλα ανάστροφα, για να απομακρυνθούν;

-Για να πάει ανάπλωρα με τον καιρό.

Τα τρία μπωφόρ; Το δικαστήριο πώς το δέχτηκε αυτό;

-Τίποτα. Δεν ρώτησαν τίποτα. Και βέβαια εγώ δικάστηκα πρωτόδικα χωρίς μάρτυρους υπερασπίσεως. Γιατί ήταν απαγορευτικό και είχανε μείνει στη Σύρο.

Και δεν δέχτηκε αναβολή το δικαστήριο;

-Όχι. "Τα έχω διαβάσει", λέει! Και με καταδίκασαν πέντε χρόνια.

«Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΟΥ

ΕΔΩΣΕ ΕΥΦΗΜΟ ΜΝΕΙΑ»

Θυμάστε μία εκπομπή της Έλλης Στάη μετά το ατύχημα;

-Ε, θυμάμαι. Εγώ ήμουν στην Κρήτη και είχε τη μάνα ενός από τους χαμένους.

Επιώθησαν πολύ σκληρά πράγματα εναντίον σας.

-Η Στάη δεν έκανε καλά. Η μάνα έχασε το παιδί της και έχει δικίο. Άλλωστε πού να ξέρει τι έγινε; Της είπανε ό,τι ο Πνευματικός της φταίει.

Πόσοι ήταν το πλήρωμα του ΚΩΣΤΑΚΟΣ;

-Τριάντα τρεις!-

Οι τέσσερις πνίγηκαν. Από τους άλλους είχασι εννέα σας πήρε στο τηλέφωνο κάποια από τις μανάδες να σας ευχαριστήσει που σώσατε το παιδί της;

-Όχι. Δεν πήρε κανείς.

Κανένας από τους ίδιους, έστω και ανώνυμα.

-Εμείς είναι υποχρεωσή μας!-

Ληψίστε την υποχρέωση. Κι εσείς πατέρας είστε κι εγώ πατέρας είμαι. Όταν κάποιος σώσει το παιδί σου δεν κοιτάς αν το έκανε από υποχρέωση.

-Έμαθα ότι την άλλη μέρα κάποιος από αυτούς είπε πως αν δεν τους σώναμε θα πνιγόντουσαν όλοι.

Ποιος;

-Δεν θέλω να πω. Κι εμένα μου το είπανε. Ήτανε την άλλη μέρα, εκεί στον ντόκο.

Λάβατε κανένα γράμμα;

-Από την Αγγλία πολλά. Από εδώ κανένα.-

Το επίσημο κράτος;

-Με θεωρεί εγκληματία. Βέβαια. Γιατί έπρεπε να είμαι γάτα.

Η Ένωση Πλοίαρχων;

-Έκανε πρόταση και μου δόθηκε εύφημος μνεία.-

Από ποιον;

-Το χαρτί γράφει "Ακαδημία Αθηνών". Μου το έδωσε ο πρόεδρος της Ακαδημίας και αυτό με τιμά ιδιαίτερα.

Το ΥΕΝ, το Λιμεναρχείο;

-Το Λιμεναρχείο μου συμπαροστάθηκε πολύ. Μπορεί επίσημα να μη λένε τίποτα γιατί φοβούνται, αλλά και τώρα ακόμη μου λένε "ενήργησε άψογα!"-

Κάποιος άλλος; Οι βουλευτές που δεν φοβούνται τίποτα;

-Κανείς. Κι αυτούς που είχα γνωστούς και τους ταξίδευα τόσα χρόνια μου γυρίσανε την πλάτη.

Με τον Δηρούλα κι τον Λάζαρη έχετε μιλήσει έκτοτε;

-Όχι. Και τι να πω μ' αυτούς.-

Δεν ξέρω. Ο χρόνος γιατρέφει πολλά. Ίσως να έχουν καταλάβει κάτι περισσότερο.

-Και να το καταλάβουν δεν πρόκειται να πουν τίποτα, γιατί φοβούνται.-

Γιατί αναβλήθηκε την πρώτη φορά η δίκη του Δηρούλα;

-Επειδή πονούσε η μέση του Λάζαρη!-

Σ' εσάς πόσο έχει κοστίσει αυτή η υπόθεση;

-Με έχει ξετινάξει. Έχω τριάντα επτά χρόνια στη θάλασσα. Τριάντα χρόνια πραγματική υπηρεσία. Δεν έχω ξεμπαρκάρει ποτέ. Μόνο για τα διπλώματά μου. Δεν έχω δικαστεί ούτε για υπερόριθμους. Και τώρα να με κατηγορούν ότι έκανα φόνο. Ότι σκότωσα ανθρώπους; Για τη στραβομάρα τη δικιά τους; Αυτό με πειράζει. Εάν το 'κανα, έχω και τα κότσια, έχω και το θάρρος και το θράσος να βγω και να το πω. Αλλά αφού δεν μπορούσα να κάνω τίποτα; Έχω κάνει δεκαπέντε δεκαήμες με πολεμικό σκάφος. Του λέω "μείνε εκεί που είσαι", στην Κω.

Εκεί δεν έχουν φάτα, αυτά που κάνουν περιπολία. Αλλά σου λέει "είμαι στο τόδε σημείο, πρόσξέ με".

Κι όταν φτάνουμε κοντά, του λέω "σε έχω εντοπίσει στο ραντάρ, θα περάσω 100 μέτρα από την πλώρη σου". Ποτέ δεν το είδαμε! Γι' αυτό λέω πως και πάλι να γινότανε, πάλι δεν θα το έβλεπα. Και μου έχει ξανατύχει στην Κω. Στα δύο μέτρα έκρασα. Από λαθρομετανάστες. Δεν φαίνοντι. Ούτε το ραντάρ τους πάνει αν δεν έχουν ριφλέκτορα, γιατί είναι χαμηλά τα σκάφη. Αν τους πλάκωνα, θα λέγανε "σκότωσε κι άλλους".

Εδώ το Λιμεναρχείο, που έχουσε κιάλια νυκτός, και δεν τους βλέπουν...-

Στο βούλευμα το λέει κι αυτό. Πως έπρεπε να έχετε οπτικά στην εξωτερική γέφυρα με καάλια.

-Εγώ δεν έχω τρία εκατομμύρια να πάω να αγοράσω κιάλια νυκτός. Κανένα βαπόρι δεν έχει. Άμα θέλουν, ας βγάλουν νόμο να είναι υποχρεωτικά. Και εξωτερική βαρδιόλα δεν έχουν πια τα βαπόρια. Γιατί όποιος είναι έξω και τον φυσάει ο αέρας δεν βλέπει".

«ΜΙΣΗΙΑ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΜΟΥ»

Στη δίκη σας περίπτωση ο κυβερνήτης του ΚΩΣΤΑΚΟΣ απαλλάχτηκε επειδή δεν ήταν στη γέφυρα. Στο ναυάγιο του ΕΣΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ ο πλοίαρχος κατηγορείται για κακούργημα επειδή δεν ήταν στη γέφυρα.

Γιατί;

-Κοιτάξε, στο σημείο εκείνο πρέπει ο πλοίαρχος να είναι στη γέφυρα. Αλλά δεν έχει καμία υποχρέωση να είναι ξύπνιος από τον Πειραιά, να κοιτάζει έξω να δει "πότε φτάνουμε". Υπάρχουν οι μόνιμες διαταγές που λένε πότε πρέπει να τον ειδοποιούν.

Κι αν δεν ανέβει, παρά την ειδοποίηση;

-Εγώ λέω στους δικούς μου: θα κάνεις κράτει, θα γυρίσεις πίσω, δεν θα κάνεις του κεφαλιού σου. Υπάρχουν τόσος τρόποι.

Γιατί λοιπόν ο Λάζαρος δεν δικάστηκε καν, ενώ ο Γιαννακάς είναι στη φυλακή;

-Και στη δική μου την περίπτωση σκοτώθηκαν άνθρωποι. Δεν με βάλανε μέσα. Έδωσα κατάθεση, την πήγανε στον εισαγγελέα, ήρθε ο εισαγγελέας στο βαπόρι και μου είπε "παιδί μου, πήγαινε στη δουλειά σου". Δεν απολύθηκε ούτε μία ώρα.

Στείλανε καπετάνιο αντικαταστάτη από το γραφείο αν δεν ένωθα καλά, εγώ είπα... "ουδέν πρόβλημα, είμαι βέβαιος ότι δεν έφταξα, δεν μπόρεσα να κάνω τίποτα άλλο, αυτούς που μπόρεσα να σώσω τους έσωσα, είμαι καθαρός στη συνείδησή μου και θα συνεχίσω το δρομολόγιο".

Γιατί κρατάνε τον Γιαννακά;

Με την απολογία ότι θα σκληθεί να φύγει; Πού να πάει; Τι είμαστε; Εγκληματίες είμαστε; Και τι πάει να πει με ενδεχόμενο δόλο; Εγώ πιστεύω ότι επειδή το δυστύχημα ήταν πολύνεκρο, μιλήσανε πολλοί στα μέσα ενημέρωσης κι έλεγον ό,τι θέλανε, ο καθένας το δικό του.

Εκείνες τις μέρες αναστατώθηκαν τόσο πολύ... μήσησα το επάγγελμά μου, μπορώ να σας πω όχι τόσο εξαιτίας της δολής μου περίπτωσης όσο εξαιτίας της περίπτωσης του Γιαννακά. Που εγώ όλα τα έδωσα γι' αυτή τη θά-

λασσα, γι' αυτό τα βαπόρια. Όπου και να πήγα με είχαν παράδειγμα. Πήγα στην Ορίση, απ' όπου έφυγα πριν από είκοσι πέντε χρόνια και σηκωθήκανε και με χαιρετάγανε. Δηλαδή έδωσα τα πάντα για να κάνω καλά τη δουλειά μου. Και απελιάστηκα.

Λέω, τόσα χρόνια τη δουλειά.

Και τι δεν έχω μάθει στους νεότερους, πόσες φορές έχω σώσει κόσμο και δεν έχω πει σε κανέναν τίποτα. Και τι έγινε; Εμένα με τραβάνε στα δικαστήρια και τον άλλον τον έχουνε ένα χρόνο στη φυλακή.

Παρόλο που σώθηκαν και 450 άνθρωποι.

-Θα σώζονταν κι άλλοι. Αλλά αυτό το κράτος πιας θα το δικάσει; Εάν έρχε κανένας φάτα, να βλέπουν οι άνθρωποι να σώσουν, δεν θα πνιγόνταν κανένας. Τους παρούσε το κύμα και δεν ξέρανε πού πηγαίνανε και σκοτωθήκανε οι πιο πολλοί στα βράχια.

«ΕΧΟΥΜΕ ΜΙΛΙΑ ΘΑΛΑΣΣΕΣ, ΑΛΛΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ!»

Είπατε ότι εκείνη τη νύκτα είχατε επαφή με το πρώτο πλοίο που πήγε. Ποιο ήταν αυτό;

-Το ΠΡΕΒΕΛΗΣ, το "δικό" μας. Εγώ ήμουν εδώ στον Πειραιά και με πήρε τηλέφωνο ο καπετάνιος, ο Μαυλής Κουγαλάκης, που επειδή τα λιμάνια κάτω είναι παράξενα, με συμβουλευότανε. Μου λέει "πάω στη διάσωση" "Τουλέω... "όταν πας εκεί, επειδή έχω μελετήσει καλά την υπόθεση του ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, πρόσξερε τι θα κάνεις.

Δεν θα ακούει τι σου λένε. Έχει πολλή θάλασσα, εφτά με οχτώ δύνιαμ, το μέρος εκεί είναι κλειστό, γιατί είναι οι Πόρτες, προς τα κάτω ρηχά, από αριστερά είναι οι στεριές, δεν θα μπορείς να κάνεις ελιγμούς εκεί μέσα, είναι το ναυάγιο, είναι ο κόσμος μέσα στη θάλασσα. Θα πλησιάζεις όσο μπορείς να βάλεις τα φώτα, μπας και σωθούν οι άνθρωποι με τις βάρκες, μην μπεις μέσα, γιατί θα γίνεις εγκληματίας. Θα σκοτώσεις κόσμο!"-

Πολλοί κατηγορήσαν τους πλοίαρχους των μεγάλων πλοίων επειδή δεν πλησίασαν.

-Δεν ξέρουν τι λένε. Εδώ ο άλλος τον έσωσε ο αρχικαμαράτος και είπε πως τον έσωσε ένας λοχαγός. Μπορεί να έχουμε τόσες χιλιάδες νησιά, τόσα μίλια θάλασσας, αλλά θαλασσινοί δεν είμαστε.

Έχετε μιλήσει καθόλου με τον Βασίλη Γιαννακά;

-Ναι. Κι έπρεπε να έχω πάει να τότε δω, αλλά δεν μπόρεσα.

Τι του είπατε ή τι σας είπε;

-Του είπα να κάμει υπομονή. Τίποτα άλλο.

Εσείς έχετε γνωρίσει πολλούς αξιωματικούς. Θα μπορούσε να τύχει και σ' εσάς κάτι τέτοιο;

-Βεβαίως. Το υποργείο τους δίνει ένα χαρτί. Εσύ το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να τον βγάλεις, να τον διώξεις, που είναι και το καλύτερο. Αλλά δεν πύει να είναι διπλωματούχος. Το κράτος έχει την ευθύνη.

Την εκπαίδευση θέμε και την κάνουμε εμείς. Εγώ έχω κάνει έξι μήνες βάρδια με ανθυποπλοίαρχο μέχρι να μπάει. Στο ΣΑΜΑΙΝΑ. Και τώρα το παιδί είναι υποπλοίαρχος και περνάει και μου λέει ευχαριστώ.

Γενικά η γνώμη σας για τους νέους ποια είναι;

-Έχει πολύ καλούς νέους αξιωματικούς. Μπορώ να σας πω και καλύτερους από εμάς. Όχι βέβαια στην πείρα, γιατί εμείς είχαμε την τύχη να κάνουμε σε κάθε είδους βαπόρι και χωρίς εξοπλισμό. Ακόμη και χωρίς ραντάρ, με τον εξάντα. Πηγαίναμε στην Αμερική και γυρίζαμε δυο τρεις φορές μέχρι να βρούμε το μπρος. Θεωρητικά όμως οι καινούργιοι είναι πιο καλοί από εμάς.

Έχετε με όλους την ίδια υπομονή;

-Όχι. Μόνο άμα θέλει να μάθει. Αν δεν θέλει δεν γίνεται τίποτα. Αυτός που θέλει να μάθει φαίνεται. Από εδώ έξω να τότε στελεις φαίνεται το κέφι που έχει. Είμαι από τους δημοκρατικότερους καπετάνιους αλλά σε ορισμένα θέματα δεν κυλώνω με τίποτα. Αν δω κάποιον ότι κοροιδεύει τον κόσμο, δεν τον ξαναπαίρω και στο βαπόρι μου.

«ΤΟ ΕΣΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΠΡΑΓΜΑ!»

Είπατε προηγουμένως ότι έχετε μελετήσει πολύ το ναυάγιο του ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ. Γιατί;

-Επειδή τότε, το '83, ήμουν πιο νέος και είχα και πιο πολύ κέφι. Ήταν και το πρώτο ναυάγιο που έγινε στην ακτοπλοία αφότου ήρθα εγώ μέσα και είχε εμπλακεί κι ένας γνωστός μου άνθρωπος. Από την πατρίδα της γυναίκας μου, την Άνδρο.

Ήταν ναυτικός ή κάτι άλλο;

-Ναυτικός, αλλά όχι στο πλοίο, στα γραφεία. Και δεν έφταιγε σε τίποτα ο άνθρωπος, ούτε κι ο καπετάνιος. Αφού στέλνανε ένα τόσο μικρό βαπόρακι να κουβαλάει βυτιοφόρα. Χωρίς εξοπλισμό.

Εννοείτε ότι δεν είχε ούτε καν πλαστικούς κώνους κι είχε καθένες για το δέσιμο των βυτιοφόρων;

-Ούτε εξεστριμμό είχε το γκαράζ. Μόλις έγινε ένας σπινθήρας πνίχτηκε στον αέρα.

Είπατε όμως πως η εμπειρία σας από τη μελέτη αυτή σας έκανε να δώσατε συμβουλές στον πλοίαρχο του ΠΡΕΒΕΛΗΣ. Πάνω σε ποιο σημείο;

-Ναι. Τότε είχε μπει ένα πολεμικό μέσα κι έκανε ζημιά.

Εγώ ξέρω πως ήταν ένα ρωσικό που έσωσε τον περισσότερο κόσμο, το ΚΛΕΤΡΙΑΝΗ ΚΕΛΣ και το ΧΡΥΣΗ ΛΑΜΟΣ III του Πολέμ.

-Ήταν και μία πυραυλάκατος. Κι απ' ό,τι άκουσα τότε, οι προπέλες σκοτώσανε κόσμο.

Υπάρχει μία μαρτυρία, αν θυμάμαι καλά, στην τηλεόραση, από τον Γιάννη Μιλλά, καπετάνιο του ΚΛΕΤΡΙΑΝΗ, πως μέσα στα φουρτούνα κάποιος κτύπησε στα πλευρά του πλοίου. Και υπάρχει και μία κατηγορία από συνάδελφό σας για τον Κώστα τον Τζώρτζη. Ότι έπρεπε με το ΧΡΥΣΗ ΛΑΜΟΣ III πάνω στο κουφάρι.

-Ποιος το είπε αυτό;-

Ας μη σας πιο καλύτερα. Άλλωστε κι ο Τζώρτζης δεν έδωσε συνέντευξη.

-Καλά έκανε. Εγώ θα σας πω ότι αν μας έλειπε του ΣΑΜΙΝΑ, τα ατυχήματα που είχαμε στην ακτοπλοία από το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ και ύστερα ήταν τίποτα. Και το ΣΑΜΙΝΑ ήταν άδικο.

Όλα δεν είναι άδικα;

-Όχι, μην το λέτε.

Το ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ήταν πιο "δικαιολογημένο";

-Για την εποχή που έγινε, τον τρόπο όπου έγινε και το πλοίο που ήταν... Σήμερα δεν είναι τέτοια τα πλοία.

«Η ΚΟΥΡΑΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΠΡΑΓΜΑ!»

Εγώ το "δικαιολογημένο" το μεταφράζω σε "αναμενόμενο". Και αναφέρομαι στην εξάντληση των πληρωμάτων. Μπορώ να πω πως ερείς οι φοβόραστον ότι θα γίνει κάτι τέτοιο και το γράφατε. Είχατε εξάλλου και προηγούμενος τον τελευταίο καιρό -αρκικά "ανεξήγητα" ατυχήματα, ευτυχώς δίχως θύματα.

-Εγώ ούτε έξω βγαίνω, ούτε κάτω πάω, όλη μέρα στο δωμάτιό μου είμαι και στη γέφυρα. Ξεκουράζομαι. Ορισμένες φορές, όταν έχουμε το ταξίδι από Θεσσαλονίκη, που είμαι εφτά ώρες στο πόδι και πλησιάζουν τα μεσάνυχτα, κάνω προσπάθεια για να μείνουν τα μάτια μου ανοιχτά. Και δεν μπορώ να φύγω από τη γέφυρα, γιατί τα νησιά είναι κοντά, έχω φαράδικο. Να σας πω ένα περιστατικό.-

Μόνο ένα;

-Φεύγουμε από την Πάτμο. Εκεί είναι όλο ρηχά, ίσαμε να βγεις έξω. Θγαίνοντας έξω... κανένα εικοσάλεπτο... πρέπει να κάτσει κανένα τέταρτο για να νετάρεις. Μόλις πήραμε πορεία για Λέρο, είχε και καιρουδάκι, καθόμου στην καρέκλα μπροστά μπροστά στη γέφυρα, βλέπω μία φωτοβολίδα. Δεν την είδε κανένας άλλος. Εμένα το μάτι μου από τα πολλά χρόνια δεν του ξεφεύγει τίποτα. Λέω του αξιωματικού "φωτοβολίδα", "Πού;" "Αριστερά". Σε λίγο, να άλλη μία. Στο ραντάρ δεν φαίνονταν τίποτα. Μόνο μια ξέρα, που είχε κι ένα φαναράκι επάνω. Πάμε πιο κοντά να δούμε τι είναι. Μόλις πλησιάζαμε, έκοψα εγώ δρόμο. Ερχόταν κοντά και το ΜΑΡΙΝΑ. Ανοίγω το παράθυρο της βαρδιόλας, ακούω "Help. Βοήθεια!". Ανάβω τον προβολέα, βλέπω ένα φουσκωτό και ήταν δύο επάνω. Είχε καιρό, έμπαζε μέσα θάλασσα. Τον φέρνω από την υπήνεμη, ανοίγω το μαρκαρίζο, να τους πάρω μέσα. Το πρώτο πρώτο που μου κρεμάσανε ήταν ένας σκύλος. Με σισβίο και γόντζο! Ύστερα παίρνω και τους δύο μέσα, τους φέρνω στη γέφυρα, ήταν σαν χαμένοι. Τους δίνω ένα ούισκι να συνεφέρουνε, τους ρωτάω τι έπαθαν. Ήταν από ένα γιοστ, που πόνεσε στην ξέρα, ανάμεσα Λέρο και Πάτμο. Γερμανοί. Ό,τι είχανε αυτό το καικι ήτανε. Πέστε μου τώρα... Πώς να φύγω εγώ εκεί από τη γέφυρα;-

Γι' αυτό μου είπατε πριν ότι αν σας επβάλουν κάποιο δρομολόγιο θα πάτε στην ΠΙΝΟ;

-Ναι, γιατί αυτό το δρομολόγιο δεν βγαίνει. Πάτμο, Λέρο, Κάλυμνο, Κω, Νίσυρο, Τήλο, Σύμη, Ρόδο. Θα φτάσω πύει το μεσημέρι με άμεση αναχώρηση με τις ίδιες προσεγγίσεις. Αν φύγω από Πειραιά στις δύο, θα ξεκουρατώ ως την Πάτμο που φτάνουμε στις έντεκα το βράδυ. Από εκεί κι ύστερα μπορώ να ξανακοιμηθώ τη μία μετά τα μεσάνυχτα της επόμενης, που θα ξαναφύγω από Πάτμο για Πειραιά, δηλαδή μετά από 26 ώρες. Θα μου πεις ενδιάμεσα; Ενδιάμεσα! Πάτμο - Λέρο είναι μία ώρα. Λέρο - Κάλυμνο άλλη μία ώρα. Κάλυμνο - Κώ άλλη μία. Κω - Νίσυρο μιάμιση ώρα, Νίσυρο - Τήλο πάλι μία ώρα, Τήλο - Σύμη κάπου μία και είκοσι και Σύμη - Ρόδο μιάμιση ώρα. Δεκατρείς ώρες με τα stand by, 26 με την επιστροφή. Άμα μπορείς εσύ εκεί να ξεκουραστείς...

Στη Ρόδο πάλι αποκλείεται, όλο και κάτι θα τύχει. Δεν είναι ότι δεν θέλω να το κάνω, αλλά δεν βγαίνει. Τώρα μας σφαιρίσανε τη Νίσυρο. Δεν έβγαίνε αλλιώς...-

Ναι, αλλά αυτή η ιστορία βαστάει χρόνια. Δεν είναι μόνο αυτό το δρομολόγιο. Είναι η Παροναξία, είναι οι Δυτικές Κυκλάδες με μία διαμετακίνηση κάθε 15 μέρες κι αυτά κολοβή...

-Καλά, αυτοί είναι χειρότερα απ' όλους.

Πότε θα κοιμηθεί ο καπετάνιος στην Παροναξία; Μιάμιση ώρα από τον Κέφαλο ως τις Πόρτες στο κατέβασμα και άλλη μιάμιση από τις Πόρτες ως τον Κέφαλο στο ανέβασμα. Πού αλλού; Στον Σαρωνικό;

-Ποιον Σαρωνικό; Αυτός είναι ο χειρότερος απ' όλους. Ψαρόβαρκες μέσα στο separation. Κρουαζιερόδικα και εμπορικά που το κροσάρουνε. Κι άμα βγεις στο μουγάζι, στη Μακρόνησο, κατεβαίνουν οι Ρέσοι, πού να φύγεις από τη γέφυρα; Που ούτε ακούνε, ούτε γυρίζουνε, ούτε τίποτα! Κι άσε τους ανθρώπους. Το βαπόρι πάτε θα συντηρηθεί; Που σου λένε "καθυστερήσε την εκφόρτωση να αλλάξουμε τη βαλβίδα;"

Και καινε το χέρια τους, τρελοίνονται κάτω. Ποιος τα παίρνει είδηση αυτά; Και μετά ρεζιλεύομαστε στα κανάλια γιατι καθυστερήσαμε. Μ' αυτή τη χρήση δεν θα κάμει βαλβίδες το βαπόρι;

Δεν θα τρυπήσουν τα καπάκια;-

Ναι, αλλά τα λέτε τα λέτε και τίποτα δεν γίνεται. Γιατί;

-Γιατί δεν έχουμε πυγμή. Ξέρω κι εγώ».
Τώρα να με συγκριθείτε, αλλά εσείς οι καπετάνιοι όντως δεν έχετε δείξει πυγμή.
Μαζουσιάκατε τότε στο ΠΑΤΜΟΣ και...
-Καλά, στο ΠΑΤΜΟΣ μαζουσιήκαμε τότε για τον διασυρμό. Επειδή στο ΙΑΛΥΣΟΣ δεν είχε πάρει εμπρός με την πρώτη η μηχανή, κρατήσανε δύο μέρες τον πλοίαρχο και τον μηχανικό στο κρατητήριο. Δεν είναι πράγματα αυτά».

«ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΗ... ΣΤΕΡΙΑ»

Λι' ό,τι κατάλαβα, είστε καπετάνιος της γέφυρας. Δεν ανεβαίνετε μόνο για τη μανούβρα.
-Όχι, κάθομαι πολλές ώρες επάνω. Γι' αυτό και στενοχωρήθηκα τόσο πολύ».

Έχετε πίκρα ή οργή;
-Πίκρα. Είναι ο χαρακτήρας μου τέτοιος που δεν με πιάνει οργή. Είναι πίκρα. Γιατί να τύχει αυτό το πράγμα σε μένα, που κάθομαι συνέχεια επάνω...»

Το ότι σας έτυχε σας πικραίνει ή αυτό που επακολούθησε;

-Αυτό που επακολούθησε το περίμενα, αφού έμπλεξα με το κράτος. Είχα πάει στην αρχή σε ένα ασφαλιστικό δικαστήριο. Ήταν μια πρόεδρος, δεν θυμάμαι το όνομα. Εγώ κάθισα πίσω πίσω.

Ήταν ένας εμπειρογνώμονας από τα υποβρύχια. Και τον εταύτισε λίγο η πρόεδρος και της λέει "αυτοί ούτε το δελτίο δεν ξέρουν να διαβάσουν". Και του λέει "πάρ' το πίσω. Για τους άνδρες του Π.Ν. λες τέτοια πράγματα;". Οπότε κατάλαβα. Σας λέω πως μέσα στη χώρα μου νιώθω σαν Μαύρος.

Έγινε ένα δυστύχημα ανάμεσα σε Έλληνες. Αν είναι Αμερικανός να δικαστεί στην Αμερική. Αλλά είναι Έλληνας, δεν με νοιάζει αν είναι στρατιωτικός. Έλληνας είμαι κι εγώ, να καθίσουμε στο ίδιο σκαμνί και να πω εγώ πού έφταιγε αυτός κι αυτός πού έφταιγα εγώ. Όχι όμως δύο μέτρα και δύο σταθμά».

Δεν φοβάστε από τότε να κάθεται στη γέφυρα;
-Όχι, δεν φοβάμαι. Εγώ έτσι συνήθισα. Λένε "το μόνο κακό που έχει ο καπτά Μαθιός είναι ότι συνέχεια κάθεται στη γέφυρα".

Κάθεστε από δυσποσία;
-Όχι. Ούτε επεμβαίνω στη δουλειά τους. Απλά θέλω να κάθομαι εκεί. Δεν μπορώ να κάθομαι μόνος μου στην καμπίνα μου. Κάτω δεν γυρίζω στα σαλόνια, κάθομαι εκεί να λέω και καμιά κουβέντα».

Τριάντα χρόνια και δεν βαρεθήκατε;
-Όχι, δεν βαρέθηκα. Βαρέμαι να βγω έξω. Φοβάμαι τη στεριά. Δεν μου αρέσει η στεριά».

Άλλο δεν ρου αρέσει κι άλλο φοβάμαι.
-Φοβάμαι ότι δεν θα έχω τι να κάνω».

Δεν πάτε στο καφενείο;
-Όχι. Στο σπίτι κάθομαι. Σπάνια βγαίνω. Μόνο με τα πουλιά έχω μανία. Εμένα με γοήτευσε η θάλασσα».

Κι ακόμα σας γοητεύει;
-Ακόμη».

«Ο ΣΤΕΛΙΟΣ Ο ΒΙΤΣΑΡΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ!»

Πού γεννηθήκατε;
-Σ' ένα χωριό έξω από το Ηράκλειο, τη Βιάνα. Ο πατέρας μου ήταν γεωργός. Είχαμε εργοστάσιο, ελαιουργείο. Κάθισα εκεί ως τα 24, αλλά μετά ζορίστηκα. Πολλή δουλειά και τα τρωγα κιόλας. Ό,τι έβγαζα τον χρειώνω το τρωγα το καλοκαίρι. Είχα έναν ξάδελφο ναυτικό, πήγαινε Ιαπωνία, πήγαινε Αμερική, του λέω "πώς είναι;". Μου λέει "καλά, αλλά πολλή δουλειά". Εγώ ήμουν σκληραγωγημένος. Δούλευα από το πρωί ως τις τέσσερες το βράδυ. Οπότε λέω στη μάνα μου "μάνα, θα μπαρκάρω!" Πάρ' την κάτω. Λιποθύμησε κατευθείαν. Λέω "ένος να μη μείνει, εγώ θα μπορκάρω!". Είχα μια θεία, από την Άνδρο, έβγαλα φυλλάδιο και μπάρκαρα στην Οίση του Γουλιανδρή. Το πρώτο μου βαπόρι ήταν ένα ΟΒΟ, 45.000 τόννοι με

36 αμπάρια, για εκείνη την εποχή τεράστιο. Το 1964! Το λέγανε ΚΕΡΑΥΝΟΣ. Έκανα 24 μήνες μέσα. Το πήρα από το Πορτ Σάντ και γυρίσαμε σχεδόν όλο τον κόσμο».

Μπαρκόρατε σχετικά μεγάλος. Δεν σας πείραζε η θάλασσα;
-Όχι, ουδέποτε. Ήμουν πολύ σκληρός άνθρωπος».

Φοβάστε τι δουλειά κάνατε ως τζόβανος;
-Σκούπιζα, ματσακόνιζα, τέτοια πράγματα».

Τον καπετάνιο τον βλέπατε καθόλου;
-Τον έβλεπα, γιατί συνέχεια ανέβαινα στη γέφυρα. Ήταν ένας ναύτης, Μανώλης Γρίλιος, έρχεται τώρα κάθε Σαββατοκύριακο στην Πάτμο, και μόλις τελειώνα τη δουλειά μου, όπου πήγαινε ο Μανώλης τον ακολουθούσα. Ήμουν αδύνατος, σαν ταίφα, αλλά γερός. Έπιανα το ματσακόνι οχτώ το πρωί, ήταν η βάρδια δύο ώρες, κι εγώ το άφηνα στις πέντε.

Όποτε είχε ο Μανώλης βάρδια στη γέφυρα πήγαινα κι εγώ. Καπετάνιος ήταν ένας Δημήτρης Κοντός από την Άνδρο και μαζί ταξίδευε και η καπετάνισσα, Κρητικιά εξ Αιγύπτου. Τους τραγουδούσα και καμιά μαντινάδα κι έγινε ναύτης σε τρεις μήνες. Είχα όμως και κέφι για δουλειά. Μετά είδα πως λεφτά πολλά είχε ο μπόμπαν, ο αντλιογράφος. Ήταν ένας Κεφαλονίτης... Ξυπιοσοσός... Του λέω... "Γεράσιμ, γιατί δεν με φωνάζεις τα Σαββατοκύριακα, να καθαρίζω;" Μου λέει "όμα θε να 'ρθεις έλα!" Κι έτσι αργότερα έπισα μπόμπαν. Έκανα πενήντα χρόνια στην κουβέρτα, λαστρόςμος και μπόμπαν και συνολικά δεκατέσσερα στην Οίση του Γουλιανδρή».

Σε τι βαθμό φτάσατε;
-Υποπλοίαρχος. Το 1978 πήγα εδώ στο σωματείο και ζήτησα δουλειά. Με στέλανε στο ΡΕΘΥΜΝΟΝ. Αλλά ένας φίλος μου λέει "γιατί δεν πας στο ΣΑΜΑΙΝΑ, ωραίο βαπόρι!". Ήταν τότε το ΣΑΜΑΙΝΑ καινούργιο, το καλύτερο βαπόρι. Και πήγα στην ΑΝΤΕΞΙ, στο ΣΑΜΑΙΝΑ, κι έμεινα. Μετά πήγα στο ΙΚΑΡΟΣ, ύπαρχος με καπετάνιο τον Τέλη τον Παπαδημητρίου. Φοβόμουν να βγω να πάρω το δίπλωμα, μη χάσω τη δουλειά. Μετά έγινε η Ελληνική Ακτοπλοία και πήγα στο ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ με καπετάνιο τον Στέλιο τον Βιτσαρό. Είμαστε πολύ φίλοι με τον Στέλιο. Ταιριάζαμε πολύ. Ακόμη και στον καφέ».

Πώς τον πίνετε;
-Τώρα πίνω γαλλικό, γιατί έχω πίση. Τότε πίναμε εσπρέσο».

Γι' αυτό πίνει εσπρέσο και τώρα στο ΜΗΛΟΣ ΕΣΠΡΕΣΟ ο καπτά Στέλιος;
-Εγώ του τον έμαθα, γιατί είχα το μηχανάκι. Τώρα έχει γίνει δεινός».

Μετά;
-Μετά τον δώξαμε τον Στέλιο. Τον πήρανε τηλέφωνο και του λένε "να παραδώσεις στον καπτά Μαθαίο!" Λοιπόν, ο Στέλιος είναι ο καλύτερος απ' όλους μας. Και ως ναυτικός και ως άνθρωπος. Του λέω "εγώ από εσένα δεν παραλαμβάνω!". Μου λέει "και να μην πιάσεις εσύ θα πιάσει άλλος. Εγώ μια φορά θα φύγω. Οπότε γιατί να μην πιάσεις εσύ;".

Εγώ έκανα ενάμιση χρόνο μανούβρες με δίπλωμα υποπλοίαρχου, γιατί ο άλλος ο πλοίαρχος ήταν φορτηγίσος και φοβάταν. Με φωνάζανε λοσιόν από το γραφείο, ο πρόεδρος, και μου λέει "αν δεν βγεις να πάρεις το δίπλωμα του πλοίαρχου θα σε δώξω!". Κι έτσι έπισα πλοίαρχος στο ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ. Μετά έφυγε ο Πέτρος ο Πανέρης από το ΣΑΜΑΙΝΑ κι έπισα ο Στέλιος, ίσαμ που αποσύρθηκε και μετά ήρθα εδώ, πρώτα στο ΙΑΛΥΣΟΣ και μετά στο ΠΑΤΜΟΣ».

«ΜΕ ΝΟΤΙΑ Ο ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ!»

Το θυμάστε ακόμα το ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ; Πηγαίνετε καμιά φορά να το δείτε;
-Αν το θυμάμαι! Εγώ τα δουλεύω τα βαπόρια. Ακόμη και σήμερα. Ούτε τη φοβάμαι τη δουλειά, ούτε βαρέμαι».

Και στη μηχανή;
-Και στη μηχανή πάω. Τους ρωτώ "πώς πάμε, τι γίνεται;". Καμιά φορά δουλεύω και στον τórνο».

Δένετε με τα βαπόρια;
-Δυστυχώς».

Γιατί δυστυχώς;
-Ε, έτσι. Εγώ έκανα στο ΣΑΜΑΙΝΑ δεκαοχτώ χρόνια. Η τρίτη μου εταιρεία είναι ετούτη εδώ. Το ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ, όχι γιατί πρωτοέκανα καπετάνιος, αλλά η ζωή που έκανα μέσα, παρότι δεν έμεινα πολύ, μου έχουν μείνει».

Τι δρομολόγιο κάνατε;
-Πειραιά - Χίο και κάθε Κυριακή Μυτιλήνη. Φεύγαμε από τον Πειραιά στις έξι, τεσεεράμισι το πρωί ήμασταν στη Χίο και από εκεί φεύγαμε οχτώ το βράδυ».

Έχω ακούσει πως αυτό είχε πολύ γρήγορη επαναφορά. Ήταν καλοτάξιδο;
-Α μπα, όχι. Πολύ κακοτάξιδο. Άμα είχε πάνω από εφτά πηγαίναμε κάτω από την Τήνο».

Ταξιδεύετε πάντα έτσι;
-Πάντα».

Σήμερα έχει απαγορευτικό του Νοτιά.
Αν κατεβαίνατε για Πάτμο, τι πορεία θα ακολουθούσατε;

-Θα έβαζα όσες στεριές μπορούσα δεξιά. Πάνω από τη Σύρο, πάνω από τη Μύκονο, πάνω από τα Χταπόδια και μετά θα το γύριζα για Πάτμο».

Ενώ η κανονική πορεία είναι από τον Κέφαλο της Κίθου για το Βελοστάσι στα νότια της Σύρου;
-Έτσι».

Και γυρίζοντας; Μου είπατε ότι έχετε περάσει με νοτιά και πάνω από την Κέα;

-Με το ΙΑΛΥΣΟΣ δεν ήταν δυνατόν να περάσεις κανονικά με τον καιρό στην μπάντα. Αλλά και με τούτο εδώ (σ.σ.: ΠΑΤΜΟΣ) βάζεις πλήρη στον Πάπα, και μετά σιγά-σιγά-σιγά το γυρίζεις ίσαμ να απαγκιάσεις στα Χταπόδια και μετά του δίνεις και καμιά φορά, άμα είναι πολύ κακός ο καιρός, όπως σήμερα, περνάς και πάνω από τα Γιούρα και πάνω από την Κέα. Με νοτιά στην Κέα είναι μπουντάσο. Έχω μείνει στην Κέα ολόκληρο βράδυ. Χωρίς να αγκυροβολήσω. Πηγαίνοντας για Πειραιά».

Διπλαδιά, δεν μπορούσατε να βγείτε στον Σαρωνικό;
-Ναι. Ο Σαρωνικός με νοτιά είναι η χειρότερη θάλασσα. Αλλά και στη Σάμο όπου πήγαινα, έτσι ταξίδευα.

Εκεί το μόνο που έχεις είναι να περάσεις πάνω ή κάτω από τη Μύκονο. Αλλά μια φορά με βοριά έφτασα και ως τη Χίο για να στρώσω».

Τόσο επάνω;

-Κοιτάξε, δεν θέλω να ταλαιπωρώ τους επιβάτες. Αλλιώς αυτά τα πλοία τώρα δεν έχουν ανάγκη. Είναι λίγο μεγάλα στα λιμάνια, αλλά μετά από είκοσι πέντε χρόνια μπαίνω στα λιμάνια σαν να μπαίνω σπίτι μου».

Το δυσκολότερο;
-Το Καριανάρι στην Ικαρία, γιατί έχει ρηχά».

«ΤΟ ΣΑΜΑΙΝΑ, ΑΜΑ ΕΚΑΝΕΣ ΛΑΘΟΣ, ΣΕ ΕΚΑΝΕ ΡΕΖΙΛ!»

Εκτός από τον καπτά Στέλιο, με ποιον άλλο πλοίαρχο έχετε φιλικές σχέσεις;
-Με όλους».

Με τα πλοία;
-Το ΣΑΜΑΙΝΑ το αγάπησα πιο πολύ επειδή έκανα πολλά χρόνια μέσα. Αλλά ήταν δύσκολο. Ούτε προπλάκι δεν είχε. Τούτο δω είναι το καλύτερο και το πιο εύκολο».

Δεν είναι μπασούλο;
-Δεν περάζω το μπασούλο. Έχει δυνατές μηχανές, προπελάκι. Και να κουβεντιάσεις και να κάνεις λάθος, το διορθώνεις. Το ΣΑΜΑΙΝΑ άμα έκανες λάθος σε έκανε ρεζίλι».

Σας έκανε ποτέ ρεζίλι;
-Ε, όχι. Το δούλευα με προσοχή. Είμαι και ήρεμος, δεν έχω άγχος, είτε έχει καιρό είτε δεν έχει το ίδιο μου κάνει. Το κόβω πρόβλημα το ανημετωπιζώ στην ώρα του. Δεν προβληματίζομαι από εδώ τι θα κάνω στην Πάτμο. Γι' αυτό και δεν τους αφήνω να ρωτάνε τι καιρό έχει κάτω. Όταν φτάσουμε θα δούμε».

«ΘΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΝΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!»

Της εξελίξεις στην ακτοπλοία πώς τις βλέπετε; Η εταιρεία σας πέρασε δύσκολες ώρες.

-Ναι, αλλά τώρα στέκεται πολύ καλύτερα από άλλες».

Ανσπυκνεί;
-Ανσπυκνεί, διότι οι τράπεζες φαίνεται πως έκοψαν τα δάνεια. Κι έτσι όπως τα βλέπω, κάποια μέρα οι εταιρείες θα ερσηκωθούν και θα τους πούνε "πάρτε τα και κάντε τα ό,τι θέλετε".»

Όταν έγινε το ίδιο με τους "παραδοσιακούς", κατέρρευσαν.

-Το ίδιο θα γίνει και με τις μεγάλες εταιρείες. Θα καταρρεύσουν, γιατί τα έξοδα είναι πολλά και τα έσοδα λίγα».

Τους παραδοσιακούς τους "απορρόφησε" η ΜΕΔ. Τώρα;
-Δεν ξέρω. Πρέπει να φροντίζει το κράτος».

Το κράτος αυτή τη στιγμή πουλάει τα λιμάνια, τα ναυπηγεία, ακόμη και τα Διώρυγα της Κορίνθου.

-Κι άμα δεν μπορείς να πας στην Ικαρία ή στην Πάρο τι θα κάνει;»

Δεν ξέρω. Θα γυρίσουμε στα χρόνια έπου ένα βαπόρι γύριζε όλο το Λιγαίο;

-Διόλου απίθανο. Το ΚΕΝΤΕΡΗΣ θέλει δώδεκα τόννους πετρέλαιο την ώρα. Πού θα βρει κάθε μέρα 2.000 επιβάτες για να βγάλει τα έξοδά του; Μοιραίως κάποια μέρα θα τα βροντήξουνε κάτω».

Γιατί τότε φτιάζανε πλοία σαν το ΚΕΝΤΕΡΗΣ;
-Μη με ρωτάτε εμένα να σας πω. Για μένα πλοία κατάλληλα είναι σαν το ΠΑΤΜΟΣ και "κάτω". Πήγα στην ΚΡΗΤΗ με το ΦΑΙΣΤΟΣ ΠΑΛΑΣ και το ΚΙΝΩΣΟΣ ΠΑΛΑΣ. Είναι άψογα. Αλλά άμα του βάλει τώρα ένα Ρο/Ρο και του πάρει 30 φορτηγά, τον τελείωσε. Γιατί αυτά τα φορτηγά είναι το κέρδος του».

Το κράτος όμως με τον κ. Σουμάρας και τα περί νέας τεχνολογίας τους ώθησε προς αυτά τα πλοία, "για να ανεβαθμιστεί" ο στόλος. Και το κράτος πάλι τώρα επιτρέπει το Ρο/Ρο και λέει "αναβάθμιση για να κρατήσουμε κορμιά το κόμιστρο".

Άρα από το κράτος μην περιμένετε.
-Εγώ ποραξενεύομαι που κάποιοι βάζουν πλοία που βγάζουν τα μισά τους έξοδα. Τα άλλα μισά».

Δανευτά.

-Ναι, αλλά ο άλλος θα σε δανείσει μία, δύο τρεις, μετά θα σου πάρει το σπίτι».

Άρα κι εμάς θα μας πάρουν το "σπίτι";

-Μάλλον. Αν δεν κάνει κάτι το κράτος. Γιατί τούτο τον χρειώνω θα ζοριστούνε πολλοί».

«ΜΟΙΑΖΩ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΙΧΑΛΗ!»

Στην Κρήτη στο κτήμα σας πάτε καθόλου;
-Και μία μέρα να έχω, πηγαίνω. Αλλά τώρα δεν έχω χρόνο».

Σήμερα Σάββατο το βαπόρι δεμένο, κι όμως εσείς εδώ. Δεν παίρνετε άδεια;
-Έστου Μουλιόπουλου έπαιρνα δύο μήνες. Εδώ δεν μπορώ. Δουλεύω».

Σκέφτεστε να βγείτε στα σύνταξη;
-Σκέφτομαι, αλλά ακόμη δεν θέλω».

Έχετε ανάγκη;
-Όχι, τον έχω τον τρόπο μου. Αλλά να βγω, να πάω στην Κρήτη. Αν βγω στον Κορυθαλλό όπου μένω, νομίζω πως θα πεθάνω. Και τα παιδιά μου δεν έρχονται στην Κρήτη. Έχω ένα αγόρι 29 χρονών και ένα κορίτσι, Α' Λυκείου».

Πόσα χρόνια είστε παντρεμένος;
-Τριάντα χρόνια. Περνάμε καλά. Είναι και κόρη καπετάνιου η γυναίκα μου. Από την Άνδρο».

Αλλά δεν πάτε στην Άνδρο.
-Καλύτερα στην Κρήτη».

Κάποιος που συνάντησα πριν από λίγο ρου είπε να σας λέω άγο Μαθιό, όα καπτά Μαθιό. Λισθάνεστε έτσι;

-Το έχω ακούσει, αλλά δεν αισθάνομαι έτσι. Απλά περνάω καλά με όλους».

Λι' ό, τι φαίνεται όμως, περνάτε και οι άλλοι καλά μαζί σας.

-Ναι, δεν νευριάζω ποτέ. Προτιμώ να συζητήσω με τον άλλο. Οι φωνές δεν βγάζουν πουθενά. Προτιμώ να τόνω φωνάξω και να του πω "παιδί μου, εμείς δεν ταιριάζουμε. Γι' αυτό φρόντισε να βρεις κάπου αλλού".»

Λιπό όμως είναι χαρακτηριστικό των πολύ οργανωμένων και κάπως ψηφρών ανθρώπων.

Εοσής αντίθετα δεικνύει πολύ συνασθηπρατικός συνήθως είναι και οξύθυμος, εύκολα αρπάζει κι εύκολα σβάνει.

-Εγώ δεν νευριάζω ποτέ. Ούτε τότε στο ατύχημα νευρίασα με κανέναν».

Εκτός από τη γέφυρα και τα πουλιά τι άλλο σας αρέσει να κάνετε;
-Διαβάζω βιβλία».

Τι βιβλία;
-Λογοτεχνία, ιστορία».

Ένα βιβλίο το διαβάζετε μόνο μία φορά;
-Άμα μου αρέσει και δύο. Τον Καζαντζάκη τον διαβάζω τρεις και πέντε. Ήταν μεγάλος φιλόσοφος».

Ο πατέρας του... Ελευθερία ΚΑΙ θάνατος.

-Όπως κι αυτός δεν φοβόταν, έτσι δεν φοβάμαι κι εγώ».

Ναι, αλλά ο καπετάν Μιχαήλης δεν ήταν μόνο αυτό. Ερωτεύτηκε πολύ μία γυναίκα -όχι τη γυναίκα του- και γι' αυτό την έφοραξε.

-Ε όχι κι έτσι. Εγώ τα έχω καλά με τις γυναίκες».

Είστε δπλαδιά και λιγάκι Ζορμώ;
-Δεν ξέρω. Τα έχω καλά. Έχω έντεκα γυναίκες αυτή τη στιγμή στο πλήρωμα».

Ζαλεύει η γυναίκα σας;
-Τώρα; Μετά από τριάντα χρόνια; Άλλωστε έρχεται και αυτή μαζί».

«ΜΕ ΜΠΕΡΔΕΥΕΙ Ο ΜΠΙΝ ΛΑΝΤΕΝ!»

Big Brother βλέπετε;
-Όχι, τι να δω».

Ξέρω κι εγώ! Όλος ο κόσμος το βλέπει.

-Αυτοί πώς αντέχουν να τους κλείσουν σ' ένα σπίτι; Εγώ δεν αντέχω στην καμπίνα μου κλεισμένος και πάω στη γέφυρα».

Δεν τους αναγκάσανε.
-Τους αναγκάσανε για τα 50 εκατομμύρια. Και τους παρακολουθούνε και δεν μπορούνε ούτε να ξυστούνε. Δεν μ' αρέσουν αυτά».

Τότε γιατί το βλέπει ο κόσμος;
-Γιατί έχει βάσανα και θέλει να βλέπει κάτι να μην τα σκέφτεται και να τα ξεχνάει».

Πιστεύετε στα ζώδια;
-Όχι».

Ξέρετε τη ζώδιο είστε;
-Το έμαθα τελευταία. Παρθένος».

Ξέρετε και τα χαρακτηριστικά του;
-Ήπιος, λεία».

Ε, αυτό δεν χρειάζεστε το ζώδιο για να το μάθετε.
-Μόνο που δεν ξέρω αν είναι όλοι οι Παρθένοι έτσι».

Ο Μπιν Λάντεν τι σας λέει;
-Με μπερδεύει. Αν σκότωσε τόσους ανθρώπους όπως λένε, δεν έκανε καλά. Από την άλλη μεριά πρέπει να είναι άνθρωπος πολύ παθιασμένος... Κι εμένα μου αρέσουν οι παθιασμένοι άνθρωποι».

Όπως είστε κι εσείς;
-Έτσι είναι. Οι νερόβραστοι δεν μου αρέσουν καθόλου. Κι εγώ παθιασμένος είμαι. Με το χτήμα στην Κρήτη, με τη δουλειά μου... Με τη θάλασσα».